

# მიხეილ ჯავახიშვილის რომანის “ჯაყოს ხიზნების” მიხედვით

## **I დღიური — (პირველი ნაწილი, III თავი)**

უცნაური დღე იყო. თითქოს ყველაფერი ჩვეულებრივად მიდიოდა, მაგრამ ჩემში რაღაც ვერ ისვენებს. ხშირად მიფიქრია, ნუთუ ასე უნდა ვგრძნობდე თავს თითქოს რაღაც მაკლია, მაგრამ ვერ ვამბობ რა. გარეგნულად ჩემი ცხოვრება მშვიდია, თუმცა შინაგანად სულ სხვა რამ ხდება. ეს უსახელო სიცარიელე ნელ-ნელა მიპყრობს.

## **II დღიური — (პირველი ნაწილი, IV თავი)**

თეიმურაზს ვუყურებ და ვცდილობ გავიხსენო ის ძველი გრძნობა, რაც მის მიმართ მქონდა. მაგრამ რაც უფრო ვცდილობ, მით უფრო ვრწმუნდები, რომ ყველაფერი შეიცვალა. მისი სიახლოვე აღარ მანიჭებს იმ სითბოს, რაც ადრე მქონდა. ეს მაფრთხობს და მაწუხებს ნუთუ ადამიანი ასე იცვლება? თუ ეს მხოლოდ ჩემი ბრალია?

## **III დღიური — (პირველი ნაწილი, IV თავი)**

ჯაყო ისევ ჩემს ფიქრებშია. ვერ ვხსნი, რატომ. მასში არის რაღაც უხეში, დაუმორჩილებელი, მაგრამ სწორედ ეს მიზიდავს. ვგრძნობ, რომ ეს გრძნობა არასწორია, თუმცა მას ვერ ვებრძვი. თითქოს ჩემში ორი ადამიანი ცხოვრობს ერთი, რომელიც ყველაფერს სწორად აფასებს, და მეორე, რომელიც ამ უცნაურ მიზიდულობას მიჰყვება.

## **IV დღიური — (მესამე ნაწილი, VI თავი)**

დღეს განსაკუთრებით მძაფრად ვიგრძენი შინაგანი დაპირისპირება. ჩემი გონება მიკარნახებს, რომ უნდა შევჩერდე, მაგრამ გული არ მიჯერებს. ეს ბრძოლა მლლის. ხანდახან მგონია, რომ ვკარგავ ძალას წინააღმდეგობისთვის. შიში მიპყრობს რა მოხდება, თუ საბოლოოდ საკუთარ თავს ველარ დავიმორჩილებ?

## **V დღიური — (მესამე ნაწილი, VI თავი — გრძნობები და ემოციები)**

ჩემი გრძნობები ერთმანეთში აირია. ვგრძნობ ვნებას, რომელიც მანამდე არ განმიცდია, მაგრამ ამავე დროს სირცხვილსა და სინანულს. თითქოს საკუთარ

თავსაც ველარ ვუყურებ პირდაპირ. ვხვდები, რომ ვშორდები იმ ადამიანს, რომელიც ადრე ვიყავი. ეს მანუხებს, მაგრამ ამავე დროს ვგრძნობ, რომ ეს პროცესი უკვე შეუქცევადია.

ნიკა ალიბეგაშვილი